

مدیریت بحران در بافت فرسوده شهری با رویکرد طرح ساماندهی مجدد زمین (LRP)^۱

احسان شیخ الاسلامی^{۲*}، سارا خباززادگان^۳

Eslami.ehsan.u@gmail.com

چکیده

با توجه به ظرفیت بافت های فرسوده در کشور و آسیب پذیری بناهای این بافت ها در زمان بروز سوانح طبیعی و غیر طبیعی خسارات مالی و جانی جبران ناپذیری به ساکنان وارد شده است، از این رو وظیفه مدیران شهری، مدیریت بحران در راستای به حداقل رساندن آثار سوء بحران بر مبنای پیشگیری از فاجعه است که این امر با احیاء و بازسازی بافت ها و بر اساس راهکارهای نوین، می توان از بروز مخاطرات جانی و مالی در حوادث جلوگیری کرد. این پژوهش با مطالعات کتابخانه ای و استفاده از روش توصیفی و بررسی تجارب مشابه صورت گرفته است. با توجه به بحرانی بودن مساله بافت های فرسوده هدف این مقاله آن است تا ضمن بیان تعریفی مشخصی از مشارکت شهروندان، ضرورت و منافع مشارکت به راهبرد کلی در جهت احیای بناهای این بافت ها و جلوگیری از وارد شدن خسارات در هنگام بروز سوانح طبیعی و انسانی پردازد و باعث ایجاد تغییر نگاه به این بافت ها از یک مانع بالفعل به یک فرصت بالقوه شود. نتیجتاً برای مدیریت بحران در بافت های فرسوده راهکار پیشنهادی احیاء این بافت های از طریق طرح ساماندهی مجدد زمین که مبتنی بر حداکثر مشارکت مردمی، حداقل سرمایه گذاری دولتی و حداکثر بهره بری ساکنان از سود پروژه است.

کلمات کلیدی: مدیریت بحران، بناهای بافت فرسوده، مشارکت عمومی، ساماندهی مجدد زمین (LRP)

^۱ Land Readjustment project

^۲ eslami.ehasn.u@gmail.com-09366902516

^۳ sara.khabazzadeg@gmail.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد یزد

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه علوم تحقیقات کرمان